

Republika Portugalska w dalszym ciągu nie podjęła środków, które powinna była podjąć odnośnie do podmiotów gospodarczych, do których zastosowała ustawę sprzeczną z ar. 28 i 30 traktatu WE.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-458/07)

(2007/C 297/48)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: P. Andrade i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie zapewniając w praktyce, by udostępniono użytkownikom końcowym co najmniej jednego pełnego spisu abonentów telefonicznych i co najmniej jednego pełno zakresowego biura numerów, zgodnie z przepisami art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 25 ust. 1 i 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników⁽¹⁾ Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W Portugalii nazwiska abonentów Vodafone, którzy zgłosili chęć, by znalazły się one w spisie abonentów usługi powszechnej nadal nie zostały w nim umieszczone.

Organ regulacyjny, ANATOM, wciąż nie wydał decyzji w przedmiocie formatu i szczegółowych zasad podawania tych informacji. Za obecny stan prawny odpowiedzialne jest państwo portugalskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, str. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Austria) w dniu 5 października 2007 r. — Veli Elshani przeciwko Hauptzollamt Linz

(Sprawa C-459/07)

(2007/C 297/49)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Veli Elshani.

Strona pozwana: Hauptzollamt Linz.

Pytania prejudycjalne

1. Przesłanka wygaśnięcia na mocy art. 233 akapit 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (kodeks celny) nie opiera się na momencie powstania długu celnego, lecz na okresie po powstaniu długu celnego, gdyż odnosi się do długu celnego, który „powstał” w przypadkach określonych w art. 202 kodeksu celnego.

Czy wyrażenie „przy nielegalnym wprowadzaniu” w rozumieniu art. 233 akapit 1 lit. d) kodeksu celnego należy interpretować w taki sposób,

— że wprowadzanie towaru na obszar celny Wspólnoty, wobec którego powstał dług celny na podstawie art. 202 kodeksu celnego, kończy się już z chwilą jego wprowadzenia do granicznego urzędu celnego lub na inne, wskazane przez urząd celny miejsce, najpóźniej jednak z chwilą opuszczenia granicznego urzędu celnego lub innego wskazanego miejsca, ponieważ towar znalazł się tym samym wewnątrz obszaru celnego, tak że zajęcie i przepadek towarów dokonane po tym okresie nie prowadzą już do wygaśnięcia długu celnego

lub tak interpretować,

— że wprowadzanie towaru na obszar celny Wspólnoty, w stosunku do którego powstał dług celny na podstawie art. 202 kodeksu celnego, z gospodarczego punktu widzenia trwa tak długo, jak długo jest on transportowany w ramach jednolitego procesu związanego z wprowadzaniem towaru na obszar celny, a więc dopóki towar będący na obszarze celnym nie dotarł jeszcze do pierwszego miejsca przeznaczenia i nie został tam złożony, w związku z czym zajęcie i przepadek towarów dokonane do tego czasu prowadzą do wygaśnięcia długu celnego?